

Категорія справи № 759/3571/25: Адміністративні справи (з 01.01.2019); Справи щодо забезпечення громадського порядку та безпеки, національної безпеки та оборони України, зокрема щодо; військового обліку, мобілізаційної підготовки та мобілізації.
Надіслано судом: 25.06.2025. Зареєстровано: 26.06.2025. Забезпечено надання загального доступу: 27.06.2025.
Дата набрання законної сили: 21.05.2025
Номер судового провадження: 2-а/759/129/25

СВЯТОШИНСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД м. КИЄВА

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

ун. № 759/3571/25

пр. № 2-а/759/129/25

21 квітня 2025 року м.Київ

Святошинський районний суд м. Києва,

під головуванням судді Сенька М.Ф.,

за участю секретаря судового засідання Пушкарського О.А., розглянувши у відкритому судовому засіданні в приміщенні Святошинського районного суду міста Києва в порядку спрощеного позовного провадження адміністративну справу за позовом ОСОБА_1 до ІНФОРМАЦІЯ_1 про скасування постанови про притягнення до адміністративної відповідальності

встановив:

ОСОБА_1 через свого представника - адвоката Лесь І.О. звернулась до суду з позовом, в якому просить скасувати постанову начальника ІНФОРМАЦІЯ_2 № 235 від 30.01.2025 про притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності за ч.3 ст. 210-1 КУпАП.

В обґрунтування позовних вимог зазначає, що позивач ОСОБА_1 на виконання Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо окремих питань проходження військової служби» № 10449, 3633-IX (дата набуття 18.05.2024), особисто на наступний день після набуття чинності, тобто 19.05.2024, виконав свій громадянський обов'язок та як це передбачено вищевказаним Законом оновив всі свої облікові дані електронний кабінет призовників, військовозобов'язаних та резервісті - «Резерв+», де також зазначив всі необхідні засоби зв'язку.

Крім цього, позивач ОСОБА_1 п'ять разів пройшов військово-лікарську комісію, двічі у 2022, двічі у 2023 та останній раз 23.08.2024, якою був визнаний придатний до військової служби у військових частина забезпечення, ТЦК та СП, ВВНЗ, НЦ, закладах (установах), мед підрозділах, підрозділах логістики, зв'язку, ОЗ, охорони.

Вказує, що вищевказані обставини підтверджуються відомостями з військово-облікового документу ОСОБА_1 , зареєстрованому в реєстрі «Оберіг» за 080220220688135300007, що сформований у застосунку «Резерв+».

Також, у вищевказаному військово-обліковому документі і на даний час відсутні будь-які позначки про необхідність особистої явки ОСОБА_1 для уточнення або доповнення даних до ІНФОРМАЦІЯ_3 .

22.11.2024 о 18 год. 19 хв. оператором поштового зв'язку АТ «Укрпошта» сформовано повістку ОСОБА_1 для чергової явки до ІНФОРМАЦІЯ_3 на 09 год. 00 хв. 05.12.2024 з метою уточнення даних, цього ж дня о 22 год. 30 хв. позивач ОСОБА_1 у власних справах виїхав з м. Києва до м. Одеси, де знаходився до 27.11.2024, що підтверджується електронними квитками на ім'я останнього.

Зазначає, що жодних повідомлень засобами зв'язку позивачу ОСОБА_1 про необхідність отримання повістки у відділені «Укрпошти» не надходило, про її існування останній не знав та і не міг знати у зв'язку з тимчасовою відсутністю за місцем проживання, отримати особисто від працівника пошти повістку об'єктивно не міг, що вказує на відсутність у останнього як об'єктивної так і суб'єктивної сторони складу адміністративного правопорушення, передбаченого ч.3 ст. 210-1 КУпАП.

У оскаржуваній постанові про адміністративне правопорушення безпідставно вказано, що 23.11.2024 позивач ОСОБА_1 був оповіщений про необхідність з'явитися до ТЦК та СП., що не відповідає дійсності адже останній в цей день перебував в м.Одесі та жодних повідомлень від оператора поштового зв'язку не отримувал АТ «Укрпошта».

Також, представник позивача вказує, що існує обґрунтований сумнів того, що позивач ОСОБА_1 може взагалі бути суб'єктом адміністративних правопорушень оскільки останній має певні психічні вади і останньому у КНП «Клінічна лікарня «ПСИХІАТРІЯ» раніше встановлено діагнози пов'язані з наявністю психічних хвороб.

Дізнавшись про розгляд справи про адміністративне правопорушення, з метою реалізації права на захист позивач ОСОБА_1 скористався юридичної допомогою адвоката для розгляду справи про адміністративне правопорушення з дотриманням вимог ст. 245-249, 251, 268, 252, 271 КУпАП якого 30.01.2025 фактично не відбулось, оскільки постанова №235 за справою про адміністративне правопорушення за частиною ч.3 ст. 210 - 1 КУпАП була заздалегідь механічно винесена керівником ІНФОРМАЦІЯ_4 , без всебічного повного і об'єктивного з'ясування обставин справи, що у свою чергу зумовило порушення права на захист та прийняття незаконного рішення у справі про адміністративне правопорушення.

Відзив на позовну заяву відповідач до суду не надіслав.

Дослідивши надані сторонами справи письмові докази, суд встановив наступне.

Так, постановою начальника ІНФОРМАЦІЯ_2 № 235 від 30.01.2025 ОСОБА_1 визнано винним у скоєнні адміністративного правопорушення, передбаченого за ч.3 ст. 210-1 КУпАП та накладено у виді штрафу у сумі 17000 грн.

Згідно із постановою: «громадянин ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_5 , знаходиться у розшуку за те, що не з'явився у зазначений термін по повістці, яка була надіслана через Укрпошту на 05.12.2024 о 09 год. 00 хв. для уточнення військово-облікових даних. Підтверджуючі документи про неявку за повісткою не надав. Військовозобов'язаний оповіщений 23.11.2024 року. Своїми діями ОСОБА_1 порушив обов'язок встановлений частиною 3 ст. 22 ЗУ «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» - з'явитись до військових частин або на збірні пункти територіального центру комплектування та соціальної підтримки у строки, зазначені в отриманих ними документах (мобілізаційних розпорядженнях, повістках керівників територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки), ти самим вчинив адміністративне правопорушення, передбачене ч.3 ст. 210-1 КУпАП (порушення законодавства про мобілізацію під час дії особливого періоду).

Надаючи оцінку спірним правовідносинам, суд зазначає, що відповідно до статті 9 Кодексу України про адміністративні правопорушення, адміністративним правопорушенням (проступком) визнається протиправна, винна (умисна або необережна) дія чи бездіяльність, яка посягає на громадський порядок, власність, права і свободи громадян, на встановлений порядок управління і за яку законом передбачено адміністративну відповідальність.

Згідно з ч. 3 ст. 210-1 КУпАП, порушення законодавства про оборону, мобілізаційну підготовку та мобілізацію в особливий період, - тягне за собою накладення штрафу на громадян від однієї тисячі до однієї тисячі п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб органів державної влади, органів місцевого самоврядування, юридичних осіб та громадських об'єднань - від двох тисяч до трьох тисяч п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Статтею 22 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» встановлені обов'язки громадян щодо мобілізаційної підготовки та мобілізації, серед яких є обов'язок з'являтися за викликом до територіального центру комплектування та соціальної підтримки у строк та місце, зазначені в повістці.

Аналіз наведених норм права дає можливість дійти висновку, що склад адміністративного правопорушення, передбаченого статтею 210-1 КУпАП, складає неявка військовозобов'язаного за викликом без поважних причин до територіального центру комплектування та соціальної підтримки у строк та місце, зазначені в повістці.

Відтак, для правильного вирішення справи, з огляду на доводи сторін, необхідно, насамперед, встановити таку обставину, як вручення позивачеві повістки, а вже після цього досліджувати питання щодо поважності причин

неявки.

Представник позивача стверджує, що позивач ОСОБА_1 про надходження на його адресу повістки не знав, оскільки не отримував від поштового відділення жодних повідомлень про це, за добу до направлення повістки, тобто 22.11.2024, виїхав з м. Києва до м. Одеси де знаходився до 27.11.2024.

З копії довідки про причини повернення рекомендованого поштового відправлення 0610210418175 встановлено, що поштове відправлення повернуто до відділення АТ «Укрпошта» 02.12.2025 про що свідчить відбиток поштового штемпелю, є запис про невдалу спробу вручення з поміткою «одержувач відсутній за вказаною адресою».

При цьому, працівник об'єкта поштового зв'язку не інформував адресата ОСОБА_1 за наявним номером телефону про необхідність отримання ним поштового відправлення, докази про це не надано відповідачем під час судового розгляду та такі відомості відсутні у постанові про адміністративне правопорушення №235 від 30.01.2025 за ч.3 ст.210-1 КупАП.

Разом з цим, з пояснень та зауважень ОСОБА_1 викладених у протоколі №168 від 24.01.2025 складеного працівником ІНФОРМАЦІЯ_2 вбачається, що останній вказав, що не визнає вини у вчиненні адміністративного правопорушення, оскільки не отримував повістки від АТ «Укрпошта».

За обставин не визнання вини позивачем ОСОБА_1 у вчиненні адміністративного правопорушення та після повідомлення про не отримання повістки від АТ «Укрпошта» саме на орган який притягнув останнього до адміністративної відповідальності покладался обов'язок довести факт належним чином сповіщення останнього об'єктом поштового зв'язку про надходження повістки ТЦК та СП.

Відповідно до п. 82 Правил надання послуг поштового зв'язку, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 05.03.2009 №270, рекомендовані листи позначкою «Повістка ТЦК» під час доставки за зазначеною адресою вручається особисто адресату (одержувачу). У разі відсутності адресата (одержувача) за зазначеною на рекомендованому листі адресою працівник об'єкта поштового зв'язку інформує адресата за наявним номером телефону та/або вкладає до абонентської поштової скриньки повідомлення про надходження рекомендованого листа позначкою «Повістка ТЦК». Якщо протягом трьох робочих днів після інформування відділенням поштового зв'язку адресат (одержувач) не з'явився для одержання рекомендованого листа з позначкою «Повістка ТЦК», працівник об'єкта поштового зв'язку робить позначку «адресат відсутній за зазначеною адресою» і повертає такий лист відправнику.

Таким чином, судом встановлено, що позивач ОСОБА_1 який тимчасово перебував поза межами Київської області не був належним чином сповіщений об'єктом поштового зв'язку про надходження повістки ТЦК, а тому не з'явився на 09 год. 00 хв. 05.12.2024 до ІНФОРМАЦІЯ_3 .

Відповідачем не доведено факт належного повідомлення ОСОБА_1 про його виклик до ІНФОРМАЦІЯ_3 на 09 год. 00 хв. 05.12.2024, що свідчить про поважність причин його неявки.

Щодо тверджень представника позивача про розгляд 30.01.2025.

Згідно зі статтею 251 КУпАП, доказами в справі про адміністративне правопорушення є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку орган (посадова особа) встановлює наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються протоколом про адміністративне правопорушення, поясненнями особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків, висновком експерта, речовими доказами, показаннями технічних приладів та технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, у тому числі тими, що використовуються особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, або свідками, а також працюючими в автоматичному режимі, чи засобів фото- і кінозйомки, відеозапису, у тому числі тими, що використовуються особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, або свідками, а також працюючими в автоматичному режимі, які використовуються при нагляді за виконанням правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення безпеки дорожнього руху, протоколом про вилучення речей і документів, а також іншими документами.

Обов'язок щодо збирання доказів покладається на осіб, уповноважених на складання протоколів про адміністративні правопорушення, визначених статтею 255 цього Кодексу.

За змістом ч. 2 ст. 77 КАС України в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності

покладається на відповідача, якщо він заперечує проти адміністративного позову. Суб'єкт владних повноважень повинен подати суду всі наявні у нього документи та матеріали, які можуть бути використані як докази у справі.

З огляду на встановлені обставини, суд приходить до висновку, що відповідачем не надано належні докази щодо наявності в діях ОСОБА_1 складу адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 210-1 КУпАП, як то неявка за викликом без поважних причин до територіального центру комплектування та соціальної підтримки у строк та місце, зазначені в повістці, а тому суд доходить висновку про протиправність оскаржуваної постанови.

Частиною 3 ст. 286 КАС України передбачено вичерпний перелік рішень які має право прийняти місцевий загальний суд як адміністративний за наслідками розгляду справи з приводу рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень у справах про притягнення до адміністративної відповідальності, а саме: 1) залишити рішення суб'єкта владних повноважень без змін, а позовну заяву без задоволення; 2) скасувати рішення суб'єкта владних повноважень і надіслати справу на новий розгляд до компетентного органу (посадової особи); 3) скасувати рішення суб'єкта владних повноважень і закрити справу про адміністративне правопорушення; 4) змінити захід стягнення в межах, передбачених нормативним актом про відповідальність за адміністративне правопорушення, з тим, однак, щоб стягнення не було посилено.

Враховуючи вищевикладене, суд вважає, що з метою відновлення законності належить скасувати постанову № 235 від 30.01.2025, складену відносно ОСОБА_1 , та закрити провадження в справі про адміністративне правопорушення у зв'язку з відсутністю в діях ОСОБА_1 складу адміністративного правопорушення, передбаченого ч.3 ст. 210-1 КУпАП.

Відповідно до вимог ч.1 ст.139 КАС України при задоволенні позову сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, всі судові витрати, які підлягають відшкодуванню або оплаті відповідно до положень цього Кодексу, стягуються за рахунок бюджетних асигнувань суб'єкта владних повноважень, що виступав відповідачем у справі, або якщо відповідачем у справі виступала його посадова чи службова особа.

Таким чином, на користь позивача підлягає стягненню сплачений ним при подачі позову судовий збір у розмірі 1211,20 грн.

На підставі викладеного та керуючись ст. ст.2,8,9,72-77,78,139,205,241-246,250,286 Кодексу адміністративного судочинства України,

ухвалив:

Позовні вимоги ОСОБА_1 до ІНФОРМАЦІЯ_1 про скасування постанови про притягнення до адміністративної відповідальності - задовольнити.

Скасувати постанову №235 від 30.01.2025 начальника ІНФОРМАЦІЯ_2 ОСОБА_2 про притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності за ч.3 ст. 210-1 КУпАП у вигляді штрафу у розмірі 17000 грн.

Провадження у справі про адміністративне правопорушення відносно ОСОБА_1 за ч. 3 ст. 210-1 КУпАП закрити.

Стягнути з відповідача ІНФОРМАЦІЯ_2 , за рахунок бюджетних асигнувань цього органу, судовий збір на користь ОСОБА_1 у розмірі 1211,20 грн.

Згідно ч. 4 ст. 286 КАС України, апеляційна скарга на рішення суду може бути подана безпосередньо до Київського апеляційного адміністративного суду протягом десяти днів з дня його проголошення.

Учасник справи, якому повне рішення суду не було вручено у день його проголошення або складення, має право на поновлення пропущеного строку на апеляційне оскарження.

Рішення набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками, якщо вона не була подана у встановлений строк. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після закінчення апеляційного розгляду справи.

Суддя Сенько М.Ф.